

Bohoslužby 15. 8. 2021

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Introit: Haleluja. Chvalte, Hospodinovi služebníci, chvalte jméno Hospodina! Jméno Hospodinovo buď požehnáno nyní i navěky. Od východu slunce až na západ chváleno buď jméno Hospodina. Hospodin je vyvýšen nad všemi národy, nad nebesa strmí jeho sláva. (Žalm 113,1–4)

Pozdrav

Píseň: 221

Modlitba: Bože, ve své lásce a dobrotě nám dáváš víc, než si zasloužíme a než doufáme. Zrušil jsi vládu smrti a hříchu a poslal do srdcí svých následovníků Ducha svatého. Daruj nám opravdovou svobodu, naplňuj nás pokojem, vnímavostí k potřebám druhých a láskou, která není jen prázdným pojmem. Dej nám srdce statečné a vnímavé pro problémy a bolesti tohoto světa, abychom dokázali jít životem s moudrostí a odvahou, rozeznávali znamení času a tvé poselství pro naši současnost. Prosíme o to skrze tvého Syna a našeho Pána a bratra Ježíše Krista, který s Tebou a s Duchem svatým žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

1. čtení: Efezským 5,15–20

Píseň: 111

2. čtení: 1. Královská 2,10–12.3,3–14

Kázání

Po smrti krále Davida nastupuje na jeruzalémský trůn nový vládce nad Izraelem, Šalomoun. Tohoto Davidova syna známe jako stavitele jeruzalémského chrámu. Máme jej zřejmě také spojeného s velkou moudrostí, s bohatstvím a slávou. O těchto znacích jeho vlády jsme před okamžikem slyšeli. O jeden z nich – o moudrost, vnímavost – žádal, o ty další nikoli. Dostal všechny. Důležité a příkladné je, že prosil o ten nejlepší a nejpotřebnější z těchto darů. O schopnost pro panovníky, politiky, ale ostatně i pro všechny z nás tak důležitou. O umění porozumět tomu, co je správné, rozeznat dobré od zlého. Jestliže byla tato věc důležitá tehdy, jistě neztratila nic na své aktuálnosti ani dnes. Možná spíše naopak. Množství informací, nabídek a názorů, které se na nás valí v současnosti, asi nebylo v tehdejší době představitelné. A teď se v tom všem člověče nějak vyznej, odděl zrna od plev, podstatné od nepodstatného, pravdu od lži...

Šalomoun svoji žádost vyslovil ve snu, v němž se setkal s Hospodinem. Stalo se tak při příležitosti velké obětní slavnosti. Možná se jednalo o jakousi „korunovační“, nástupní slavnost. A v tom snu dostal možnost říci si, co by chtěl od Boha dostat. Nabídka jistě zajímavá a lákavá, leč nevíme, zda by obdržel cokoli, oč by si řekl. Možná se jednalo o zkoušku. Snad se chtěl Pán Bůh dozvědět, jak mladý panovník smýšlí a co je pro něj důležité. K čemu nebo komu se upíná jeho srdce. Ať již tomu bylo s touto nabídkou jakkoli, Hospodinu se Šalomounova žádost zalíbila. Král zhodnotil svoji situaci a došel k závěru, že je ještě mladý a potřebuje Boží pomoc ke zvládnutí svého náročného úkolu. Uvědomil si svou závislost na Bohu. Projevil pokoru. Nepřipadal si jako ten, kdo již ve svém mladém věku stačil pochytit všechnu moudrost světa. A neměl na mysli ani svůj prospěch, svoje zájmy, ale chtěl svědomitě vykonávat své vladařské povinnosti. Byl si vědom toho, že je králem z Božího pověření. Snažil se být dobrým panovníkem nad těmi, kdo mu byli svěřeni.

Ve světle Šalomounovy prosby se smíme i my sami sebe ptát: Co je pro mne důležité, na čem mi záleží? Co vlastně chci? Snažím se na Pánu Bohu vyprositi si věci, které by sloužily jen mně, nebo mám na mysli prospěch druhých a Boží vůli, jeho slávu?

Přání mladého panovníka tedy u Pána Boha došlo souhlasu. Ale nezůstalo jen u toho. Nádavkem toho mladý panovník obdržel ještě víc. Dostal bonus. Bylo mu přidáno i to, co má zvuk a cení se spíše na zemi, než v nebi.

Touha po dobru a po jeho uskutečňování tedy může přinést přidanou hodnotu. Může se vyplatit. Třeba když někomu prokážeme nějakou laskavost a on se nám něčím odvděčí. To by mohlo vypadat jako pořádná motivace k dobrému jednání. Jenže tak jednoduché to není. Známe přece přísloví „za dobrotu na žebrotu“. Za prosazování dobra a spravedlnosti se dá také těžce zaplatit. Ale usilování o dobro, o to, co je milé Pánu Bohu, je již samo o sobě dostatečnou hodnotou, přestože se to v našem světě nemusí setkat s pozitivní odezvou. Dobro máme činit zkrátka proto, že je to dobro. Na nějaké odměny přitom nemáme myslet. To, co nám ukládá Hospodin, je prostě hodné toho, aby se uskutečňovalo.

Šalomoun během té slavnosti v Gibeónu obětoval množství zvířat. Oběť byla způsobem komunikace mezi člověkem a Bohem či božstvem. Lidé se něčeho vzdali, aby si na bohu něco vyprosili nebo ho třeba usmířili. Dnes jsou pro nás takové hmotné oběti něčím starobylym a překonaným. Již nemusíme Pánu Bohu obětovat zvířata či zemské plodiny. Přesto mu něco obětovat, dát můžeme. Vlastně se mu máme odevzdat celí, vždyť on je naším stvořitelem a z tohoto pohledu mu náležíme. Leč máme možnost se rozhodnout jinak. To, co Bohu dáváme, by mělo představovat projev vděčnosti a vědomí toho, že jsme jím obdarováni, nikoli snahy s ním manipulovat. A co mu můžeme darovat konkrétně? Třeba své schopnosti a vlohy. Tedy sloužit mu tak, jak umíme a dovedeme. Můžeme Pánu dávat svůj čas, třeba při modlitbě a ztišení nad biblickými i jinými duchovními texty. Ale také, když sloužíme jiným lidem. Můžeme mu věnovat své peníze a majetek, které dáme na práci církve nebo jimi obdarujeme potřebné. A můžeme mu obětovat také svoji chválu.

Naše dnešní zřízení není stejné jako tomu bylo v Izraeli za časů Šalomounových. Nemáme monarchii, své politické reprezentanty na různých úrovních si volíme. Mnozí mají ve zvyku láteřit na politiky, ale jejich úkol opravdu není jednoduchý. Kritika mocných je jistě někdy oprávněná a potřebná, politici si samozřejmě nesmějí dovolit vše, co se jim zlíbí. Je potřeba na ně dohlížet. Jenže pouhým nadáváním toho moc nezmůžeme. Lepším přístupem je modlit se za ně a jejich jednání. Zvláště v době, kdy se blíží volby do poslanecké sněmovny a bude se rozhodovat o nové vládě, bychom měli ve svých modlitbách na tuto věc pamatovat. A také potom hlasovat tak, abychom přispěli ke společnému dobru.

Příběh o Šalomounově noční rozmluvě s Hospodinem nám přináší útěšné zjištění, že s Božím přispěním lze zvládnout i úkoly, které nás přesahují. Když se před námi tyčí úkol či problém, o němž je nám jasné, že ho jen tak nezdoláme, nemusíme propadat zoufalství. Místo toho prosme Pána o pomoc a zkusme to s ním.

Píseň: 672

Přímluvy: Prosme Boha slovy „Pane, smiluj se“:

Hospodine, u Tebe je pravda, Ty víš, co je správné. Nám to však často není jasné. Daruj nám tedy opravdovou moudrost, abychom dokázali rozlišit pravdu od lži, podstatné od nedůležitého a abychom se přimkli k tomu, co se Ti líbí. Pane, smiluj se.

Prosíme Tě za naše i zahraniční politiky a státníky a za všechny ostatní, kteří mají moc a zodpovědnost za druhé. Dávej jim vnímavé srdce, aby dokázali své úkoly vykonávat ke společnému dobru všech lidí. Pane, smiluj se.

Prosíme za lidi trpící a opuštěné, za ty, jimž se nedostává svobody a spravedlnosti. Ukazuj nám, jak jim můžeme pomoci. Pane, smiluj se.

Prosíme za ty, kteří byli postiženi přírodními pohromami, požáry nebo koronavirem. Buď milostiv lidstvu i naší planetě, k níž se tak nepěkně chováme. Pane, smiluj se.

Prosíme za Afghánistán, Libanon, Sýrii, Barmu a další země a za jejich obyvatele, kteří se musejí vyrovnávat s chudobou a násilím. Pane, smiluj se.

Pane, děkujeme za všechno dobré, co nám dáváš i za všechny, kdo pomáhají druhým lidem a činí ze světa lepší místo. Uč nás skutečně vděčnosti a používej si nás, jak sám uznáš za vhodné. Pane, smiluj se.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Píseň: 420

Ohlášky

- V úterý v 10 hod. se budou konat bohoslužby ve středisku Diakonie a v neděli v 9 hod. v kostele.
- Nakladatelství Eman vydává knihu Vojena Syrovátky nazvanou Pohled zpět. Knihu si můžete objednat sami, ale také prostřednictvím hromadné sborové objednávky. Více informací na webové stránce <http://eman.evangnet.cz>.

Poslání: Hledejte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. (Matouš 6,33)

Požehnání: A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

Píseň: 673